

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

12. helmikuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 052/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 052/02 Asia C-600/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.12.2017 – Saksan liittotasavalta v. Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Euroopan unionin ulkoinen toiminta — SEUT 216 artiklan 1 kohta — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Unionin puolesta kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä esitettävän kannan vahvistaminen — Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön (OTIF) uudelleentarkastelukomitea — Kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) ja sen lisäysten muutokset — Unionin ja sen jäsenvaltioiden jaettu toimivalta — Unionin ulkoinen toimivalta alalla, jolla unioni ei vielä ole antanut yhteisiä sääntöjä — Päätöksen 2014/699/EU pätevyys — Perusteluvelvollisuus — Vilpittömän yhteistyön periaate) 2

2018/C 052/03	Asia C-598/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Espanja) – Banco Santander SA v. Cristobalina Sánchez López (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajaso-pimukset — Kohtuuttomat sopimusehdot — Kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Kuluttajille myönnetyn suojan tehokkuus — Kiinnelainasopimus — Tuomioistuimen ulkopuolisessa menettelyssä toteutettu kiinnitetyn kiinteistön ulosmittaus — Yksinkertaistettu tuomioistuinmenettely huutokaup-paostajan esineoikeuksien tunnustamiseksi)	3
2018/C 052/04	Asia C-61/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2017 – Valittajana European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) sekä muina osapuolina Giant (China) Co. Ltd, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EU) N:o 502/2013 — Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 18 artiklan 1 kohta — Yhteistyö — Käsite ”tarvittavat tiedot” — 9 artiklan 5 kohta — Yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö — Toimenpiteiden kiertämisen riski)	3
2018/C 052/05	Asia C-189/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen – Ruotsi) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten (Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 46 artiklan 2 kohta — 47 artiklan 1 kohdan d alakohta — 50 artikla — Takuueläke — Vähimmäisetuus — Eläkeoikeuksien laskeminen)	4
2018/C 052/06	Asia C-230/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.12.2017 (ennakkoratkai-supyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Saksa) – Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoiminta-järjestelyt — SEUT 101 artiklan 1 kohta — Yllisyysskosmetiikan valikoiva jakelu — Sopimusmääräys, jolla kielletään jakelijoita ottamasta internetmyynissä mukaan valtuuttamattomia kolmansia yrityksiä — Asetus (EU) N:o 330/2010 — 4 artiklan b ja c alakohta)	5
2018/C 052/07	Asia C-243/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona – Espanja) – Antonio Miravitlles Ciurana ym. v. Contimark SA ja Jordi Socias Gispert (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Direktiivi 2009/101/EY — 2, 6, 7 ja 8 artikla — Direktiivi 2012/30/EU — 19 ja 36 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 20, 21 ja 51 artikla — Työsopimukseen perustuvien saatavien perintä — Oikeus nostaa samassa tuomioistuimessa kanne yhtiötä ja sen hallituksen jäsentä vastaan, joka vastaa yhteisvastuullisesti yhtiön veloista)	6
2018/C 052/08	Asia C-305/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Avon Cosmetics Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — 17 artikla — Vähennysoikeus — 27 artikla — Poikkeavat erityistoimenpiteet — Päätös 89/534/ETY — Myyntijärjestelmä, joka perustuu arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymättömien henkilöiden välityk-sellä toteutettavaan tavaroiden luovutukseen — Verotus viimeisessä myyntiportaassa määritetyn tavarän käyvän markkina-arvon mukaan — Kyseisille henkilöille aiheutuneiden kulujen huomioon ottaminen)	6
2018/C 052/09	Asia C-329/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d’État – Ranska) – Syndicat national de l’industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Ennakkoratkaisupyyntö — Lääkinnälliset laitteet — Direktiivi 93/42/ETY — Soveltamisala — Lääkinnällisen laitteen käsite — CE-merkintä — Kansallinen säännöstö, jossa asetetaan lääkemääräys-ten laadinnassa käytettävät ohjelmistot kansallisen viranomaisen vahvistaman sertifiointimenettelyn alaisiksi)	7

2018/C 052/10	Asia C-403/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 13.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Naczelny Sąd Administracyjny – Puola) – Soufiane El Hassani v. Minister Spraw Zagranicznych (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EY) N:o 810/2009 — 32 artiklan 3 kohta — Yhteisön viisumisäännöstö — Viisumin epäävä päätös — Hakijan oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen — Jäsenvaltion velvollisuus taata oikeus oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa)	8
2018/C 052/11	Asia C-408/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, aiemmin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA v. Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Soveltamisala — Asetus (EY) N:o 1083/2006 — Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto ja koheesiorahasto — Euroopan investointipankin kanssa ennen jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin tehty moottoritien rakentamista koskeva rahoitussopimus — Asetuksessa N:o 1083/2006 tarkoitettu sääntöjenvastaisuuden käsite)	9
2018/C 052/12	Asia C-487/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.12.2017 – Valittajana Telefónica SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Portugalin ja Espanjan televiestintämarkkinat — Kahden yhtiön välillä tehtyyn sopimukseen sisältyvä kilpailukieltolauseke — Kilpailunrajoitus — Puolustautumisoikeudet — Kieltäytyminen todistajien kuulemisesta — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät asianhaarat)	10
2018/C 052/13	Asia C-567/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Court – Yhdistynyt kuningaskunta) – Merck Sharp & Dohme Corporation v. Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollisoikeudet ja kaupalliset oikeudet — Patenttioikeus — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artiklan b alakohta — Lisäsuojatodistus — Edellytykset todistuksen saamiselle — 10 artiklan 3 kohta — Todistuksen antaminen tai todistushakemuksen hylkääminen — Direktiivi 2001/83/EY — 28 artiklan 4 kohta — Hajautettu menettely)	10
2018/C 052/14	Asia C-630/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Helsingin hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Anstar Oy (Ennakkoratkaisupyyntö — Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevat yhdenmukaistetut ehdot — Yhdenmukaistettu standardi EN 1090-1:2009+A1:2011 — Euroopan standardointikomitean (CEN) hyväksymän sellaisen standardin soveltamisalan määrittämisperusteet, joka on vahvistettu Euroopan komission toimeksiannon nojalla — Betoniin ennen sen kovettumista kiinnitettävät ripustusosat, joita käytetään rakennusten kuorielementtien ja muurauskannakkeiden kiinnittämiseen rakennuksen runkoon)	11
2018/C 052/15	Asia C-636/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona – Espanja) – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno en Navarra (Ennakkoratkaisupyyntö — Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema — Direktiivi 2003/109/EY — 12 artikla — Karkottamispäätöksen tekeminen pitkään oleskelleesta kolmannen maan kansalaisesta — Huomioon otettavat seikat — Kansallinen säännöstö — Kyseisten seikkojen huomiotta jättäminen — Yhteensopivuus)	11
2018/C 052/16	Asia C-42/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte costituzionale – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat M.A.S. ja M.B. (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 325 artikla — Tuomio 8.9.2015, Taricco ym. (C-105/14, EU: C:2015:555) — Arvonlisäverorikoksia koskeva rikosoikeudenkäynti — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vanhentumisajoista, jotka voivat johtaa siihen, että rikoksista ei rangaista — Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuva vahinko — Velvollisuus jättää soveltamatta kansallisen oikeuden säännöksiä, jotka saattavat olla ristiriidassa jäsenvaltioille unionin oikeudessa asetettujen velvollisuuksien kanssa — Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate)	12

2018/C 052/17	Asia C-66/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Puola) – Grzegorz Chudaś ja Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 805/2004 — Soveltamisala — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalainen täytäntöönpanoperuste — Täytäntöönpanoasiakirjat, jotka voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi — Tuomioon, joka ei koske riitauttamattomia vaatimusta, sisältyvä ratkaisu tuomioistuimenmenettelyyn liittyvien kustannusten määrästä — Jääminen kyseisen soveltamisalan ulkopuolelle)	13
2018/C 052/18	Asia C-344/17: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 30.11.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Torino – Italia) – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio ja Alex Del Rosario Fernando (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajasopimukset — Direktiivi 93/13/ETY — Kansallinen lainsäädäntö, jossa mahdollistetaan päävelallisen ja takaajan haastaminen samaan tuomioistuimeen — Kuluttajansuojaa koskevasta toimivallasta annettuja sääntöjä koskeva poikkeus — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla)	13
2018/C 052/19	Asia C-622/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 3.11.2017 – Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija	14
2018/C 052/20	Asia C-626/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di Pace di Roma (Italia) on esittänyt 3.11.2017 – Alberto Rossi ym. v. Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Asia C-634/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksa) on esittänyt 13.11.2017 – ReFood GmbH & Co. KG v. Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Asia C-638/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 15.11.2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. UAB "Skonis ir kvapas"	16
2018/C 052/23	Asia C-639/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 15.11.2017 – SIA "KPMG Baltics", AS "Latvijas Krājbanka" -yhtiön konkurssipesän hoitaja	17
2018/C 052/24	Asia C-643/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 17.11.2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda v. Fazenda Pública	17
2018/C 052/25	Asia C-644/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 17.11.2017 – Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Asia C-646/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Brindisi (Italia) on esittänyt 17.11.2017 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Gianluca Moro	19
2018/C 052/27	Asia C-647/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 20.11.2017 – Skatteverket v. Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Asia C-650/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on esittänyt 21.11.2017 – QH	20
2018/C 052/29	Asia C-657/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 24.11.2017 – Hussein Mohamad Hussein	20
2018/C 052/30	Asia C-659/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 24.11.2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Asia C-667/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Cagliari (Italia) on esittänyt 24.11.2017 – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari ym.	22
2018/C 052/32	Asia C-672/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 28.11.2017 – Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Asia C-675/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.11.2017 – Ministero della Salute v. Hannes Preindl	23
2018/C 052/34	Asia C-683/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) on esittänyt 6.12.2017 – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV	23

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 052/35	Asia T-505/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – Unkari v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot — Asetukset (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 73/2009 ja (EY) N:o 1122/2009 — Unkarille aiheutuneet menot — Täydentävät ehdot — Lakisääteisten hoitovaatimusten tarkastaminen — Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien vaatimusten valvonta — Kiinteämääräiset ja kertaluonteiset oikaisut — Rahastoon kohdistuva riski)	25
2018/C 052/36	Asia T-304/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – bet365 Group v. EUIPO – Hansen (BET 365) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki BET 365 — Ehdoton hylkäysperuste — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Näyttö — Tavaramerkin käyttö useisiin tarkoituksiin — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta ja 52 artiklan 2 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 3 kohta ja 59 artiklan 2 kohta))	26
2018/C 052/37	Asia T-609/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – PB v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Lääkärit Luxemburgin työterveysyksikköön — Hakijaa ei hyväksytty arviointikeskuksessa järjestettäviin kokeisiin — Toisen kielen valintamahdollisuuksien rajaaminen vain joihinkin unionin virallisiin kieliin — Lainvastaisuusväite — Ilmeinen arviointivirhe — Vastuu — Henkinen kärsimys)	26
2018/C 052/38	Asia T-792/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – N & C Franchise v. EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin OJO sunglasses rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki oio — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	27
2018/C 052/39	Asia T-21/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – RL v. Euroopan unionin tuomioistuin (Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2015 ylennyskierros — Päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD 10 1.7.2015 lähtien — Toimielinten välinen siirto — Pro rata temporis -järjestelmä — Ansioiden vertailu — Henkilöstösääntöjen 45 artikla — Vastuu)	28
2018/C 052/40	Asia T-559/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2017 – Durazzo v. EUH (Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2014 ylennyskierros — Toimi, joka ei ole virkamiehelle vastainen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Päätös olla ylentämättä kantajaa — Henkilöstösääntöjen 43 artikla ja 45 artiklan 1 kohta — Ansioiden vertailu — Arviointikertomusten huomioon ottaminen ylennystä varten — Yksinomaan kirjalliset arvioinnit — Ei ole menetelmää, joka mahdollistaisi arviointikertomusten vertailtavuuden ylennystä varten — Selvästi hyväksyttävä kanne)	28

2018/C 052/41	Asia T-849/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – PGNiG Supply & Trading v. komissio (Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	29
2018/C 052/42	Asia T-853/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2017 – Techniplan v. komissio (Laiminlyöntikanne — Komission kannanotto — Vahingonkorvauskanne — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Toimimisvelvollisuutta koskevaa määräystä koskeva vaatimus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Toimivallan selvä puuttuminen)	30
2018/C 052/43	Asia T-284/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.12.2017 – Le Pen v. parlamentti (Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne — Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin jäsen — Erioikeudet ja vapaudet — Päätös parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä — Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen — Lausunnon antamisen osittainen raukeaminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	30
2018/C 052/44	Asia T-475/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Rogesa v. komissio (Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Asiakirjat, jotka liittyvät pellettien ja sintratun malmin sekoitusta tuottavaan laitokseen — Asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden implisiittinen epääminen — Ennen kanteen nostamista tehty nimenomainen päätös — Vaatimus lausunnon antamisen raukeamisesta — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	31
2018/C 052/45	Asia T-768/17: Kanne 22.11.2017 – Comprojecto-Projectos e Construções ym. v. EKP	31
2018/C 052/46	Asia T-780/17: Kanne 29.11.2017 – US v. EKP	34
2018/C 052/47	Asia T-793/17: Kanne 5.12.2017 – Bruel v. komissio ja EUH	35
2018/C 052/48	Asia T-805/17: Kanne 11.12.2017 – BASF v. ECHA	36
2018/C 052/49	Asia T-806/17: Kanne 11.12.2017 – BASF ja REACH & colours v. ECHA	37
2018/C 052/50	Asia T-811/17: Kanne 12.12.2017 – Classic Media v. EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Asia T-812/17: Kanne 15.12.2017 – Seco Belgium ja Vinçotte v. parlamentti	39
2018/C 052/52	Asia T-813/17: Kanne 14.12.2017 – Nerantzaki v. komissio	39
2018/C 052/53	Asia T-814/17: Kanne 14.12.2017 – Lietuvos geležinkeliai v. komissio	40
2018/C 052/54	Asia T-821/17: Kanne 12.12.2017 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Asia T-825/17: Kanne PVÄ – Carbon System Verwaltungs v. EUIPO (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Asia T-826/17: Kanne 22.12.2017 – TeamBank v. EUIPO – Fio Systems (FYYO)	42

2018/C 052/57	Asia T-831/17: Kanne 29.12.2017 – DRH Licensing & Managing v. EUIPO – Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Asia T-305/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Airdata v. komissio	44
2018/C 052/59	Asia T-234/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Asia T-451/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.12.2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. komissio	44

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2018/C 052/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 42, 5.2.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 32, 29.1.2018

EUVL C 22, 22.1.2018

EUVL C 13, 15.1.2018

EUVL C 5, 8.1.2018

EUVL C 437, 18.12.2017

EUVL C 424, 11.12.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.12.2017 – Saksan liittotasavalta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-600/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Euroopan unionin ulkoinen toiminta — SEUT 216 artiklan 1 kohta — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Unionin puolesta kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä esitettävän kannan vahvistaminen — Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön (OTIF) uudelleentarkastelukomitea — Kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) ja sen lisäysten muutokset — Unionin ja sen jäsenvaltioiden jaettu toimivalta — Unionin ulkoinen toimivalta alalla, jolla unioni ei vielä ole antanut yhteisiä sääntöjä — Päätöksen 2014/699/EU pätevyys — Perusteluvelvollisuus — Vilpittömän yhteistyön periaate)

(2018/C 052/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja J. Möller)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Finnegan, Z. Kupčová ja J.-P. Hix)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi D. Colas, G. de Bergues ja M. Hours, sitten D. Colas ja M.-L. Kitamura) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Brodie, M. Holt ja D. Robertson, avustajanaan J. Holmes, QC,)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Erlbacher, W. Mölls ja J. Hottiaux)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Espanja) – Banco Santander SA v. Cristobalina Sánchez López

(Asia C-598/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimukset — Kohtuuttomat sopimusehdot — Kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Kuluttajille myönnetyn suojan tehokkuus — Kiinnelainsopimus — Tuomioistuimen ulkopuolisessa menettelyssä toteutettu kiinnitetyn kiinteistön ulosmittaus — Yksinkertaistettu tuomioistuinmenettely huutokauppaostajan esineoikeuksien tunnustamiseksi)

(2018/C 052/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Banco Santander SA

Vastaaja: Cristobalina Sánchez López

Tuomiolauselma

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen menettelyyn, jonka huutokauppaostaja on pannut vireille kuluttajan elinkeinonharjoittajana olevalle velkojalle antamaan kiinnitykseen perustuvan kiinnitetyn kiinteistön tuomioistuimen ulkopuolisen ulosmittausmenettelyn jälkeen, kun menettelyllä pyritään suojaamaan mainitun huutokauppaostajan laillisesti hankkimia esineoikeuksia, sikäli kuin yhtäältä tämä menettely on riippumaton elinkeinonharjoittajana olevan velkojan ja kuluttajan välisestä oikeudellisesta suhteesta ja toisaalta kiinnitetty kiinteistö on ulosmitattu, kiinteistö on myyty ja siihen kohdistuvat esineoikeudet on siirretty ilman, että kuluttaja on käyttänyt tältä osin säädettyjä oikeussuojakeinoja.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2017 – Valittajana European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) sekä muina osapuolina Giant (China) Co. Ltd, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-61/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EU) N:o 502/2013 — Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 18 artiklan 1 kohta — Yhteistyö — Käsite ”tarvittavat tiedot” — 9 artiklan 5 kohta — Yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö — Toimenpiteiden kiertämisen riski)

(2018/C 052/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (edustajat: L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor)

Muut osapuolet: Giant (China) Co. Ltd (edustaja: P. De Baere, avocat), Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajinaan B. O'Connor, solicitor, ja S. Gubel, avocat) ja Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland, M. França ja A. Demeneix)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Giant (China) Co. Ltd:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 106, 21.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen – Ruotsi) – Boguslaw Zaniwicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten

(Asia C-189/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 46 artiklan 2 kohta — 47 artiklan 1 kohdan d alakohta — 50 artikla — Takuueläke — Vähimmäisetuus — Eläkeoikeuksien laskeminen)

(2018/C 052/05)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Boguslaw Zaniwicz-Dybeck

Vastapuoli: Pensionsmyndigheten

Tuomiolauselma

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1606/98, on tulkittava siten, että kun jäsenvaltion toimivaltainen laitos laskee pääasiassa kyseessä olevan takuueläkkeen kaltaista vähimmäisetuutta, sen ei ole sovellettava kyseisen asetuksen 46 artiklan 2 kohtaa eikä 47 artiklan 1 kohdan d alakohtaa. Tällainen etuus on laskettava sekä saman asetuksen 50 artiklan että kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti soveltamatta kuitenkaan niitä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisia kansallisia säännöksiä, jotka koskevat pro rata -laskentaa.
- 2) Asetusta N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1606/98, ja erityisesti sen 50 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että pääasiassa kyseessä olevan takuueläkkeen kaltaista vähimmäisetuutta laskiessaan toimivaltaisen laitoksen on otettava huomioon kaikki eläketulot, jotka asianomainen tosiasiallisesti saa yhdestä tai useammasta muusta jäsenvaltiosta.

(¹) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Saksa) – Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH

(Asia C-230/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — SEUT 101 artiklan 1 kohta — Ylellisyyskosmetiikan valikoiva jakelu — Sopimusmääräys, jolla kielletään jakelijoita ottamasta internetmyynissä mukaan valtuuttamattomia kolmansia yrityksiä — Asetus (EU) N:o 330/2010 — 4 artiklan b ja c alakohta)

(2018/C 052/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Coty Germany GmbH

Vastapuoli: Parfümerie Akzente GmbH

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että luksustuotteiden valikoiva jakelujärjestelmä, jolla pyritään ensisijaisesti varmistamaan kyseisten tuotteiden ylellinen tuotekuva, on kyseisen määräyksen mukainen, jos jälleenmyyjät valitaan objektiivisin laadullisin perustein, jotka on vahvistettu siten, että ne koskevat samalla tavalla kaikkia potentiaalisia jälleenmyyjiä ja niitä sovelletaan syrjimättä, ja jos asetetuilla kriteereillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen.
- 2) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle sopimusmääräykselle, jossa luksustuotteiden valikoivan jakelujärjestelmän, jolla pyritään ensisijaisesti varmistamaan kyseisten tuotteiden ylellinen tuotekuva, valtuutettuja jakelijoita kielletään käyttämästä internetmyynissä kolmansien kauppa-alustoja ulospäin tunnistettavalla tavalla, kun kyseisellä sopimusmääräyksellä pyritään varmistamaan mainittujen tuotteiden ylellinen tuotekuva, kun se on vahvistettu siten, että se koskee samalla tavoin kaikkia, ja sitä sovelletaan syrjimättä ja kun se on oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä.
- 3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 20.4.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 330/2010 4 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa sillä, että markkinoilla jakelijoina toimivia luksustuotteiden valikoivan jakelujärjestelmän jäseniä kielletään ottamasta internetmyynissä mukaan kolmansia yrityksiä ulospäin tunnistettavalla tavalla, ei rajoiteta asiakaskuntaa kyseisen asetuksen 4 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla eikä passiivista myyntiä loppukäyttäjille saman artiklan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona – Espanja) – Antonio Miravittles Ciurana ym. v. Contimark SA ja Jordi Socías Gispert

(Asia C-243/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Direktiivi 2009/101/EY — 2, 6, 7 ja 8 artikla — Direktiivi 2012/30/EU — 19 ja 36 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 20, 21 ja 51 artikla — Työsopimukseen perustuvien saatavien perintä — Oikeus nostaa samassa tuomioistuimessa kanne yhtiötä ja sen hallituksen jäsentä vastaan, joka vastaa yhteisvastuullisesti yhtiön veloista)

(2018/C 052/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García ja Juan Gregorio Benito García

Vastaajat: Contimark SA ja Jordi Socías Gispert

Tuomiolauselmä

Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan [EY] 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/101/EY ja erityisesti sen 2, 6, 7 ja 8 artiklaa sekä niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan [SEUT] 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 25.10.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2012/30/EU ja erityisesti sen 19 ja 36 artiklaa on tulkittava siten, että niissä ei myönnetä työntekijöille, joilla on saatavia osakeyhtiöltä heidän työsopimuksensa tultua puretuksi, oikeutta nostaa samassa työ- ja sosiaalioikeudellisia asioita käsittelevässä tuomioistuimessa, jolla on toimivalta käsitellä heidän palkkasaatavansa tunnustamista koskeva kanteensa, myös vahingonkorvauskanne mainitun yhtiön hallituksen jäsentä vastaan sillä perusteella, että tämä on laiminlyönyt kutsua mainitun yhtiön yhtiökokouksen koolle yhtiön kärsimistä huomattavista tappioista huolimatta, jotta mainitun hallituksen jäsenen todetaan vastaavan yhteisvastuullisesti kyseisistä palkkasaatavista.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 1.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Avon Cosmetics Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Asia C-305/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohhta — Veron peruste — 17 artikla — Vähennysoikeus — 27 artikla — Poikkeavat erityistoimenpiteet — Päätös 89/534/ETY — Myyntijärjestelmä, joka perustuu arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymättömien henkilöiden välityksellä toteutettavaan tavaroiden luovutukseen — Verotus viimeisessä myyntiportaassa määritetyn tavarankäynnän markkina-arvon mukaan — Kyseisille henkilöille aiheutuneiden kulujen huomioon ottaminen)

(2018/C 052/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Avon Cosmetics Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tuomiolauselmä

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.1.2004 annetulla neuvoston direktiivillä 2004/7/EY, 17 ja 27 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle, tämän direktiivin 27 artiklan nojalla sallitulle direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdasta poikkeavalle toimenpiteelle, joka on hyväksytty luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa tiettyihin luovutuksiin rekisteröitymättömille jälleenmyyjille jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdasta poikkeavaa toimenpidettä 24.5.1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/534/ETY ja jonka nojalla suoramyyntiä harjoittavan yrityksen arvonlisäveron peruste on myytävien tuotteiden käypä markkina-arvo lopullisessa kulutusvaiheessa, kun nämä tuotteet myydään arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymättömien jälleenmyyjien välityksellä, vaikka tässä poikkeavassa toimenpiteessä ei oteta millään tavalla huomioon ostoihin sisältyvää arvonlisäveroa, joka koskee näiden jälleenmyyjien kyseiseltä yritykseltä ostamia esittelytuotteita.
- 2) Ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esiin mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi päätöksen 89/534 pätevyYTEEN.
- 3) Kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/7, 27 artiklaa on tulkittava siten, että siinä ei edellytetä, että jäsenvaltio, joka pyytää oikeutta poiketa tämän direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdasta, ilmoittaa Euroopan komissiolle siitä, että arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymättömät jälleenmyyjät vastaavat arvonlisäverosta, jonka ne maksavat suoramyyntiä harjoittavalta yritykseltä ostamistaan esittelytuotteista, joita ne käyttävät taloudelliseen toimintaansa, jotta tämä ostoihin sisältyvä arvonlisävero voidaan ottaa jollain tavalla huomioon poikkeavaa toimenpidettä koskeissa ehdoissa.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Asia C-329/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lääkinnälliset laitteet — Direktiivi 93/42/ETY — Soveltamisala — Lääkinnällisen laitteen käsite — CE-merkintä — Kansallinen säännöstö, jossa asetetaan lääkemääräysten laadinnassa käytettävät ohjelmistot kansallisen viranomaisen vahvistaman sertifiointimenettelyn alaisiksi)

(2018/C 052/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France

Vastapuolet: Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Tuomiolauselmä

Lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/47/EY, 1 artiklan 1 kohtaa ja 1 artiklan 2 kohdan a alakohdtaa on tulkittava siten, että ohjelmisto, jonka toiminnoista jokin mahdollistaa potilastietojen käyttämisen muun muassa vasta-aiheiden, lääkkeiden yhteisvaikutuksen ja ylisuurten annostusten jäljittämiseksi, on tämän toiminnon osalta näissä säännöksissä tarkoitettu lääkinällinen laite silloinkin, kun tällainen ohjelmisto ei vaikuta suoraan ihmiskehoon tai -kehossa.

(¹) EUVL C 296, 16.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 13.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Naczelny Sąd Administracyjny – Puola) – Soufiane El Hassani v. Minister Spraw Zagranicznych

(Asia C-403/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EY) N:o 810/2009 — 32 artiklan 3 kohta — Yhteisön viisumisäännöstö — Viisumin epäävä päätös — Hakijan oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen — Jäsenvaltion velvollisuus taata oikeus oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa)

(2018/C 052/10)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Soufiane El Hassani

Vastapuoli: Minister Spraw Zagranicznych

Tuomiolauselmä

Yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna 26.6.2013 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 610/2013, 32 artiklan 3 kohtaa, kun sitä tarkastellaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että sillä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus säätää viisumin epääviä päätöksiä koskevasta muutoksenhakumenettelystä ja että tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettava kunkin jäsenvaltion omassa oikeusjärjestyksessä vastaavuus- ja tehokkuusperiaatetta noudattaen. Kyseisen menettelyn jossain vaiheessa on taattava oikeus muutoksenhakuun tuomioistuimessa.

(¹) EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, aiemmin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA v. Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

(Asia C-408/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Soveltamisala — Asetus (EY) N:o 1083/2006 — Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto ja koheesiorahasto — Euroopan investointipankin kanssa ennen jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin tehty moottoritien rakentamista koskeva rahoitussopimus — Asetuksessa N:o 1083/2006 tarkoitettu sääntöjenvastaisuuden käsite)

(2018/C 052/11)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, aiemmin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Vastapuoli: Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Tuomiolauselmä

- 1) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/18/EY, ja erityisesti sen 15 artiklan c alakohtaa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltion säännöstyössä säädetään sellaisen julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn osalta, joka on käynnistetty sen Euroopan unioniin liittymisen jälkeen Euroopan investointipankin kanssa ennen kyseistä liittymistä tehdyn rahoitussopimuksen perusteella aloitetun hankkeen toteuttamiseksi, Euroopan investointipankin julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyistä antamien ohjeiden määräyksissä määrättyjen sellaisten erityisten perusteiden soveltamisesta, jotka eivät ole kyseisen direktiivin mukaisia.
- 2) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 9 artiklan 5 kohtaa ja 60 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyä, jossa on sovellettu direktiivissä 2004/18 säädettyjä perusteita rajoittavampia perusteita, ei voida katsoa toteutetun täysin unionin oikeuden mukaisesti eikä se voi saada taannehtivasti myönnettyä unionin rahoitusta, jota ei tarvitse maksaa takaisin.

Asetuksen N:o 1083/2006 2 artiklan 7 alakohtaa on tulkittava siten, että direktiivissä 2004/18 säädettyjä tarjoajien esivalintaperusteita rajoittavampien perusteiden käyttäminen on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu sääntöjenvastaisuus, jonka perusteella voidaan tehdä rahoitusoikaisu kyseisen asetuksen 98 artiklan nojalla, siltä osin kuin ei voida sulkea pois sitä, että tällaisella käyttämisellä on ollut vaikutusta kyseessä olevan rahaston talousarvioon, mikä ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.12.2017 – Valittajana Telefónica SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-487/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Portugalin ja Espanjan televiestintämarkkinat — Kahden yhtiön välillä tehtyyn sopimukseen sisältyvä kilpailukieltolauseke — Kilpailunrajoitus — Puolustautumisoikeudet — Kieltäytyminen todistajien kuulemisesta — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät asianhaarat)

(2018/C 052/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Telefónica SA (edustajat: J. Folguera Crespo ja P. Vidal Martínez, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito ja C. Urraca Caviedes)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Telefónica SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 427, 21.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Court – Yhdistynyt kuningaskunta) – Merck Sharp & Dohme Corporation v. Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

(Asia C-567/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollisoikeudet ja kaupalliset oikeudet — Patenttioikeus — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artiklan b alakohta — Lisäsuojatodistus — Edellytykset todistuksen saamiselle — 10 artiklan 3 kohta — Todistuksen antaminen tai todistushakemuksen hylkääminen — Direktiivi 2001/83/EY — 28 artiklan 4 kohta — Hajautettu menettely)

(2018/C 052/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Merck Sharp & Dohme Corporation

Vastapuoli: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Tuomiolauselma

- 1) Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, että viitejäsenvaltion ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna lääketurvatoiminnan osalta 15.12.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/84/EU, 28 artiklan 4 kohdan nojalla ennen asetuksen N:o 469/2009 1 artiklan c alakohdassa tarkoitetun peruspatentin voimassaolon päättymistä antamaa, menettelyn päättymistä koskevaa ilmoitusta ei voida rinnastaa ensin mainitussa säännöksessä tarkoitettuun myyntilupaan, joten lisäsuojatodistusta ei ole mahdollista saada tällaisen ilmoituksen perusteella.

- 2) Asetuksen N:o 469/2009 10 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se, että asianomaisessa jäsenvaltiossa ei ole vielä myönnetty myyntilupaa sinä ajankohtana, kun lisäsuojatodistushakemus jätetään tässä samassa jäsenvaltiossa, ei ole sellainen puutteellisuus, joka voidaan korjata mainitun säännöksen nojalla.

(¹) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Helsingin hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Anstar Oy

(Asia C-630/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevat yhdenmukaistetut ehdot — Yhdenmukaistettu standardi EN 1090-1:2009+A1:2011 — Euroopan standardointikomitean (CEN) hyväksymän sellaisen standardin soveltamisalan määrittämisperusteet, joka on vahvistettu Euroopan komission toimeksiannon nojalla — Betoniin ennen sen kovettumista kiinnitettävät ripustusosat, joita käytetään rakennusten kuorielementtien ja muurauskannakkeiden kiinnittämiseen rakennuksen runkoon)

(2018/C 052/14)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Helsingin hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Anstar Oy

Muu osapuoli: Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes)

Tuomiolauselma

Standardia EN 1090-1:2009+A1:2011 ”Teräs- ja alumiinirakenteiden toteutus. Osa 1: Vaatimukset rakenteellisten kokoonpanojen vaatimustenmukaisuuden arviointiin” on tulkittava siten, että pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan kaltaiset, betoniin ennen sen kovettumista kiinnitettävät tuotteet kuuluvat sen soveltamisalaan, mikäli niillä on sillä tavoin rakenteellinen tehtävä, että niiden poistaminen rakennuskohteesta heikentäisi välittömästi tämän lujuutta.

(¹) EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona – Espanja) – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno en Navarra

(Asia C-636/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema — Direktiivi 2003/109/EY — 12 artikla — Karkottamispäätöksen tekeminen pitkään oleskelleesta kolmannen maan kansalaisesta — Huomioon otettavat seikat — Kansallinen säännöstö — Kyseisten seikkojen huomiotta jättäminen — Yhteensopivuus)

(2018/C 052/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wilber López Pastuzano

Vastaaja: Delegación del Gobierno en Navarra

Tuomiolauselma

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 12 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa – sellaisena kuin osa kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimista on sitä tulkinnut – ei säädetä pitkään oleskelleen kolmannen valtion kansalaisen karkottamissuojan edellytysten soveltamisesta kaikkien hallinnollisten karkottamispäätösten osalta, riippumatta tällaisen toimenpiteen luonteesta tai sitä koskevista oikeudellisista menettelytavoista.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 13.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte costituzionale – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat M.A.S. ja M.B.

(Asia C-42/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 325 artikla — Tuomio 8.9.2015, Taricco ym. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Arvonlisäverorikoksia koskeva rikosoikeudenkäynti — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vanhentumisaajoista, jotka voivat johtaa siihen, että rikoksista ei rangaista — Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuva vahinko — Velvollisuus jättää soveltamatta kansallisen oikeuden säännöksiä, jotka saattavat olla ristiriidassa jäsenvaltioille unionin oikeudessa asetettujen velvollisuuksien kanssa — Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate)

(2018/C 052/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte costituzionale

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

M.A.S. ja M.B.

Muu osapuoli: Presidente del Consiglio dei Ministri

Tuomiolauselma

SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä asetetaan kansalliselle tuomioistuimelle velvollisuus jättää arvonlisäverorikoksia koskevassa rikosoikeudenkäynnissä soveltamatta vanhentumisaikoja koskevia kansallisia säännöksiä, jotka kuuluvat kansalliseen aineelliseen oikeuteen ja jotka estävät tehokkaiden ja ennaltaehkäisevien seuraamusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat Euroopan unionin taloudellisiin etuihin, tai joissa säädetään vanhentumisaajoista, jotka ovat lyhyemmät sellaisten törkeiden petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat mainittuihin etuihin, kuin sellaisten törkeiden petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat asianomaisen jäsenvaltion taloudellisiin etuihin, paitsi jos tästä soveltamatta jättämisestä on seurauksena rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen loukkaaminen sen vuoksi, että sovellettava lainsäädäntö ei ole riittävän täsmällinen tai että sellaista lainsäädäntöä on sovellettu taannehtivasti, jossa asetetaan rangaistavuuden edellytyksiä, jotka ovat ankarampia kuin ne, jotka olivat voimassa rikoksen tekemisen ajankohtana.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 14.12.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Puola) – Grzegorz Chudaś ja Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

(Asia C-66/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 805/2004 — Soveltamisala — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalainen täytäntöönpanoperuste — Täytäntöönpanoasiakirjat, jotka voidaan vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi — Tuomioon, joka ei koske riitauttamattonta vaatimusta, sisältyvä ratkaisu tuomioistuimenmenettelyyn liittyvien kustannusten määrästä — Jääminen kyseisen soveltamisalan ulkopuolelle)

(2018/C 052/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Pääasian asianosaiset

Hakijat: Grzegorz Chudaś ja Irena Chudaś

Vastapuoli: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Tuomiolauselma

Riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 4 artiklan 1 alakohtaa ja 7 artiklaa on tulkittava siten, että tuomioon, joka ei koske riitauttamattonta vaatimusta, sisältyvää täytäntöönpanokelpoista ratkaisua tuomioistuimenmenettelyyn liittyvien kustannusten määrästä ei voida vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 30.11.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Torino – Italia) – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio ja Alex Del Rosario Fernando

(Asia C-344/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajasopimukset — Direktiivi 93/13/ETY — Kansallinen lainsäädäntö, jossa mahdollistetaan päävelallisen ja takaajan haastaminen samaan tuomioistuimeen — Kuluttajansuojaa koskevasta toimivallasta annettuja sääntöjä koskeva poikkeus — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla)

(2018/C 052/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Torino

Asianosaiset

Kantaja: IJDF Italy Srl

Vastaajat: Violeta Fernando Dionisio ja Alex Del Rosario Fernando

Määräysosa

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY, SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on tulkittava siten, ettei niitä sovelleta riita-asiassa, joka koskee tuomioistuimen toimivallan määrittämistä toisiinsa liittyvissä asioissa, kun kyseinen riita-asia ei kuulu direktiivin 93/13 soveltamisalaan.

(¹) EUVL C 330, 2.10.2017.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
3.11.2017 – Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(Asia C-622/17)

(2018/C 052/19)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Baltic Media Alliance Ltd.

Vastaaja: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kattaako audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (¹) 3 artiklan 1 ja 2 kohta ainoastaan tapaukset, joissa jäsenvaltio haluaa estää televisiolähetykset ja/tai televisio-ohjelmien edelleen lähettämisen, vai kattaako se myös muut toimenpiteet, joita vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa ohjelmien vapaan vastaanottamisen ja lähettämisen rajoittamiseksi muulla tavoin?
- 2) Onko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU johdanto-osan kahdeksatta perustelukappaletta sekä 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava niin, että niissä kielletään vastaanottavia jäsenvaltioita sen jälkeen, kun ne ovat todenneet, että kyseisen direktiivin 6 artiklassa tarkoitettua aineistoa on julkaistu, lähetetty jakelua varten ja jaeltu jostakin EU:n jäsenvaltiosta edelleen lähetetyssä tai internetin kautta jaellussa televisio-ohjelmassa, tekemästä päätöstä – ilman, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät – jollaisesta säädetään yleisölle tiedottamista koskevan Liettuan lain 33 §:n 11 momentissa ja 33 §:n 12 momentin 1 kohdassa ja jossa vastaanottavan jäsenvaltion alueella toimivat edelleenlähetystoiminnan harjoittajat ja muut henkilöt, jotka tarjoavat internetin kautta tapahtuvaan televisio-ohjelmien jakeluun liittyviä palveluja, veloitetaan väliaikaisesti päättämään, että kyseistä televisio-ohjelmaa saa lähettää edelleen ja/tai jaella internetin kautta vain osana lisämaksullisia televisio-ohjelmapaketteja?

(¹) EUVL 2010, L 95, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di Pace di Roma (Italia) on esittänyt 3.11.2017 – Alberto Rossi
ym. v. Ministero della Giustizia**

(Asia C-626/17)

(2018/C 052/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di Pace di Roma

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Alberto Rossi ym.

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko kantajana olevan rauhantuomarin toiminta direktiivin 2003/88/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklassa, direktiivin 1999/70/EY⁽²⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 2 lausekkeessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdassa, yhdessä luettuina, tarkoitetun määräaikaisen työntekijän käsitteen piiriin?
- 2) Mikäli kohdan 1 kysymykseen vastataan myönteisesti, voidaanko [yleisten tuomioistuinten tuomarin] eli "togaton" katsoa olevan direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta sovellettaessa määräaikaista työntekijää rauhantuomaria vastaava vakituinen työntekijä?
- 3) Mikäli kohdan 2 kysymykseen vastataan myönteisesti, onko yleisten tuomioistuinten tuomarien vakiintuneen nimitysmenettelyn ja rauhantuomarien valinnassa sovellettavien valintamenettelyjen erilaisuus sellainen direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdassa ja/tai 4 kohdassa tarkoitettu asiallinen peruste, jolla voidaan perustella se, ettei määräaikaisessa palvelussuhteessa kantajan tavoin oleviin rauhantuomareihin sovelleta – Corte di Cassazione yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa antamaan tuomioon nro 13721/2017 ja Consiglio di Stato 8.4.2017 antamaan lausuntoon nro 464/2017 perustuvalla oikeuskäytännöllä luodussa voimassa olevassa oikeudessa ("diritto vivente") – vastaaviin vakituksissa työsuhteissa oleviin yleisten tuomioistuinten tuomareihin sovellettavia työehtoja, ja jolla voidaan perustella se, ettei direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan mainitun puitesopimuksen 5 lausekkeessa ja sen kansallisessa oikeusjärjestyksessä täytäntöönpanevassa asetuksen (decreto legislativo) nro 368/2001 5 §:n 4 bis momentissa tarkoitettuja määräaikaisten sopimusten väärinkäyttöä ehkäiseviä ja väärinkäytöstä sanktioivia toimenpiteitä sovelleta. On huomattava, ettei kansallisessa oikeusjärjestyksessä ole sellaista peruseriaa tai perustuslaissa säännöstä, jolla voitaisiin perustella niin työehtojen syrjivyyttä kuin ehdoton kieltä muuttaa rauhantuomarin työsopimusta vakinaiseksi sopimukseksi, ja otettava huomioon myös aiempi kansallinen säännös (lain nro 217/1974 1 §), jolla on jo aiemmin säädetty giudice onorario -tuomarien työolojen rinnastamisesta ja perättäisten määräaikaisten työsuhteiden muuttamisesta vakinaisiksi työsuhteiksi?
- 4) Onko joka tapauksessa nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan ja unionin oikeuden riippumattoman ja puolueettoman tuomioistuimen käsitteen kanssa ristiriidassa se, että rauhantuomari, jonka edun mukaista on ratkaista riita-asia sellaisen kantajan eduksi, joka harjoittaa ainoana työtään täsmälleen samoja lainkäyttötehtäviä, voi korvata lain nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen sen vuoksi, että ylin kansallinen lainkäyttöelin – Corte di Cassazione yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa – kieltäytyy vaadittujen oikeuksien tehokkaasta turvaamisesta ja edellyttää siten lain nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen luopuvan toimivallastaan tunnustaa vaadittu oikeus siitä huolimatta, että kyseessä oleva oikeus – kuten palkallinen vuosiloma pääasiassa – perustuu Euroopan unionin primaarioikeuteen ja johdettuun oikeuteen tilanteessa, jossa "yhteisön" lainsäädännöllä on vertikaalinen välitön oikeusvaikutus suhteessa valtioon. Mikäli unionin tuomioistuin toteaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa rikutun, sitä pyydetään lisäksi osoittamaan sisäisiä oikeuskeinoja, joilla voidaan välttää se, että unionin oikeuden primaarisen säännöksen loukkaus johtaisi samalla siihen, että kansallisessa oikeusjärjestyksessä evättäisiin ehdottomasti unionin oikeudessa taattujen perusoikeuksien turvaaminen nyt esillä olevassa asiassa?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksa) on esittänyt 13.11.2017 –
ReFood GmbH & Co. KG v. Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Asia C-634/17)

(2018/C 052/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Verwaltungsgericht Oldenburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ReFood GmbH & Co. KG

Vastaaja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Ennakkoratkaisukysymykset

Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan tulkinnasta esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1) Onko [jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 1 artiklan 3 kohdan d alakohtaa] tulkittava soveltamisen poissulkevana perusteena, jota sovelletaan kaikkiin siirtoihin, jotka asetuksen (EY) N:o 1069/2009 ⁽²⁾ 2 artiklan nojalla kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1069/2009 soveltamisalaan?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

onko [asetuksen N:o 1013/2006 1 artiklan 3 kohdan d alakohtaa] tulkittava soveltamisen poissulkevana perusteena, jota sovelletaan siirtoihin, joista on annettu asetuksen (EY) N:o 1069/2009 – myös luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 142/2011 ⁽³⁾ kanssa – mukaisesti keräämistä, kuljetusta, tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevia säännöksiä?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

onko [asetuksen N:o 1013/2006 1 artiklan 3 kohdan d alakohtaa] tulkittava soveltamisen poissulkevana perusteena, jota sovelletaan ainoastaan sellaisiin siirtoihin, joissa on kyse asetuksen (EY) N:o 1069/2009 48 artiklan 1 kohdan mukaisista hyväksyntää edellyttävistä lähetyksistä?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 190, s. 1.

⁽²⁾ Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) (EUVL 2009, L 300, s. 1).

⁽³⁾ Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tietyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla, 25.2.2011 annettu komission asetusta (EU) N:o 142/2011 (EUVL 2011, L 54, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
15.11.2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. UAB
"Skonis ir kvapas"**

(Asia C-638/17)

(2018/C 052/22)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastaaja: UAB "Skonis ir kvapas"

Ennakkoratkaisukysymys

Onko valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU ⁽¹⁾ (kodifikaatio) 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sikareiden tai pikkusikareiden käsitteeseen sisältyvät (tai eivät sisälly) käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiset tuotteet, joissa olevaa luonnontupakasta tai rekonstruoidusta tupakasta valmistettua peitelehteä peittää osittain toinen (paperinen) kerros? Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tuote muistuttaa ulkoasultaan savuketta, koska tupakkatuotteen peitelehteä (suodattimen kohdalta) peittävänä lisäkerroksena käytetään paperia?

⁽¹⁾ EUVL 2011. L 176, s. 24.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 15.11.2017 – SIA "KPMG Baltics", AS "Latvijas Krājbanka" -yhtiön konkurssipesän hoitaja

(Asia C-639/17)

(2018/C 052/23)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "KPMG Baltics", AS "Latvijas Krājbanka" -yhtiön konkurssipesän hoitaja

Muu osapuoli: SIA "Kipars AI"

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kattaako selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19.5.1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/44/EY, ⁽²⁾ oleva ilmaisu "siirtomääräys" maksumääräyksen, jonka tallettaja on antanut luottolaitokselle varojen siirtämiseksi toiseen luottolaitokseen?
- 2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19.5.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/44/EY, 3 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään, että "siirtomääräykset ja nettoutus ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia, ja ne sitovat sivullista siinäkin tapauksessa, että on aloitettu osallistujaa koskeva maksukyvyyttömyysmenettely, jos siirtomääräykset ovat tulleet järjestelmään ennen 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyä maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtaa. Tämä pätee siinäkin tapauksessa, että on aloitettu (kyseiseen järjestelmään tai yhteentoimivaan järjestelmään) osallistujaa tai sellaista yhteentoimivan järjestelmän ylläpitäjää koskeva maksukyvyyttömyysmenettely, joka ei ole osallistuja", tulkittava siten, että pääasian kohteena olevan kaltainen määräys voitaisiin katsoa "tulleeksi järjestelmään", ja se pitäisi panna täytäntöön?

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 166, s. 45.

⁽²⁾ EUVL 2009, L 146, s. 37.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 17.11.2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda v. Fazenda Pública

(Asia C-643/17)

(2018/C 052/24)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tullikoodexin soveltamissäännösten ⁽¹⁾ 313 artiklan 1 kohdan perusteella oletettava, että tarkasteltavassa asiassa kyseessä olevat tavarat ovat luonteeltaan yhteisötavaroita, ellei vahvisteta, että niillä ei ole tällaista asemaa, vai [– –] onko niitä pidettävä [yhteisön tullikoodexin] ⁽²⁾ 3 artiklan mukaisina tullialueelle tuotaina tavaroina, joita koskee edellä mainitun 313 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä osassa säädetty poikkeus ja joiden asema yhteisötavaroina hyväksytään vasta, kun esitetään näyttöä siitä, että tavarat ovat käyneet läpi luovutusta vapaaseen liikkeeseen yhteisön tullialueella koskevan menettelyn?

⁽¹⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodexista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodexista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 17.11.2017 – Eurobolt BV

(Asia C-644/17)

(2018/C 052/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Eurobolt BV

Muu osapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että valittaja voi riitauttaa unionin toimielimen päätöksen, joka kansallisten viranomaisten on pantava täytäntöön, laillisuuden vetoamalla olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, perussopimusten tai niiden jonkin täytäntöönpanoasetuksen rikkomiseen tai harkintavallan väärinkäyttöön?
- b) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, unionin toimielimet, jotka ovat osallistuneet sellaisen päätöksen valmisteluun, jonka pätevyys riitautetaan oikeudenkäynnissä kansallisessa tuomioistuimessa, ovat pyydettyä velvollisia toimittamaan kansalliselle tuomioistuimelle kaikki niillä olevat tiedot, jotka ne ovat ottaneet huomioon tai jotka niiden olisi pitänyt ottaa huomioon päätöksen valmistelussa?
- c) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että oikeudesta tehokkaiseen oikeus-suojakeinoihin seuraa, että tuomioistuin tarkistaa kattavasti, täyttyvätkö asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾ 13 artiklan soveltamisedellytykset? Seuraako 47 artiklasta erityisesti, että tuomioistuimella on toimivalta arvioida täysimääräisesti, onko tosiseikat tutkittu täydellisesti ja riittävästi niin, että vaadittu oikeudellinen seuraamus on perusteltu? Seuraako 47 artiklasta erityisesti myös, että tuomioistuimella on toimivalta arvioida täysimääräisesti, olisiko tosiseikat, joita ei ole väitetysti otettu päätöksenteossa huomioon mutta joilla voisi olla merkitystä todetuista tosiseikoista johtuvan oikeudellisen seuraamuksen kannalta, pitänyt ottaa huomioon?

- 2) a) Onko asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohtaan sisältyvää käsitettä "asiaa koskevat tiedot" tulkittava siten, että se sisältää Euroopan unioniin sijoittautuneen itsenäisen maahantuoja, joka tuo kyseisessä säännöksessä tarkoitetun tutkimuksen kohteena olevia tavaroita, vastauksen komission toteamuksiin, jos tämä maahantuoja on saanut komissiolta tiedon tutkimuksesta, se on toimittanut komissiolle pyydetyt tiedot ja jos sille on annettu siihen tilaisuus, se on vastannut ajoissa komission toteamuksiin?
- b) Mikäli toisen ennakkoratkaisukysymyksen b kohtaan on vastattava myöntävästi, voiko maahantuoja vedota asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, jos sen toimittamaa vastausta ei ole esitetty samassa säännöksessä tarkoitetulle neuvoa-antavalle komitealle viimeistään 10 työpäivää ennen sen kokousta?
- c) Mikäli toisen ennakkoratkaisukysymyksen b kohtaan on vastattava myöntävästi, seuraako asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohdan rikkomisesta, että päätös on lainvastainen eikä sitä pidä soveltaa?

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Brindisi (Italia) on esittänyt 17.11.2017 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Gianluca Moro**

(Asia C-646/17)

(2018/C 052/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Brindisi

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Gianluca Moro

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2012/13/EU (¹) 2 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion rikosprosessisäännöksille, joiden mukaan syytteen muuttamisen jälkeen puolustautumista koskevat takeet taataan laadullisesti ja määrällisesti erilaisina sen mukaan, koskeeko muutos syytteessä esitettyjä tosiseikkoja vai oikeudellista luokittelua, ja erityisesti niin, että vain ensin mainitussa tapauksessa syytetty saa pyytää käytettäväksi vaihtoehtoisia rangaistuksen määräämismenettelyä, johon liittyy etuja (ns. syyteneuvottelu)?

(¹) Tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU (EUVL 2012, L 142, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 20.11.2017 –
Skatteverket v. Srf konsulterna AB**

(Asia C-647/17)

(2018/C 052/27)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Srf konsulterna AB

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 53 artiklan käsitettä ”pääsy tapahtumaan” tulkittava siten, että siihen sisältyy palvelu, joka muodostuu yksinomaan verovelvollisille tarjottavasta viiden päivän pituisesta kirjanpitokurssista, joka edellyttää sekä rekisteröitymistä että maksua etukäteen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on esittänyt 21.11.2017 – QH

(Asia C-650/17)

(2018/C 052/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundespatentgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: QH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Suojaako tuotetta asetuksen (EY) N:o 469/2009 ⁽¹⁾ 3 artiklan a alakohdan mukaisesti voimassa oleva peruspatentti ainoastaan silloin, jos se kuuluu patenttivaatimuksissa määriteltyyn patenttisuojan kohteeseen ja annetaan siten asiantuntijoille tiedoksi konkreettisesti muodossa?
- 2) Eikö asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan a alakohdan edellytysten täyttymiseen siten riitä, jos kyseinen tuote kylläkin täyttää patenttivaatimuksiin sisältyvän, vaikuttavan aineen luokan yleisen toiminnallisen määritelmän mutta siitä ei voida johtaa erillistä, peruspatentilla suojatun tiedon konkreettista (ilmenemis)muotoa?
- 3) Eikö tuotetta suojaa asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan a alakohdan mukaisesti voimassa oleva peruspatentti jo siksi, että vaikka tuote täyttää patenttivaatimuksiin sisältyvän toiminnallisen määritelmän, se kehitettiin vasta peruspatentin hakemispäivän jälkeen itsenäisen keksinnöllisen toiminnan perusteella?

⁽¹⁾ Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 469/2009 (EUVL 2009, L 152, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 24.11.2017 – Hussein Mohamad Hussein

(Asia C-657/17)

(2018/C 052/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-valituksen tekijä: Hussein Mohamad Hussein

Vastapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Johtaako asetuksen N:o 1560/2003⁽¹⁾ (täytäntöönpanoasetus) 5 artiklan 2 kohdan (uudelleen käsittelypyyntöön) vastaamista koskevan määräajan laiminlyönti hakemuksen käsittelyvastuun siirtymiseen pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, kun pyynnön saanut jäsenvaltio on vastannut asetuksen 604/2013⁽²⁾ (Dublin III -asetus) 21 artiklan 1 kohdan mukaiseen vastaanottopyyntöön määräajan kuluessa kieltävästi ja kun pyynnön esittänyt jäsenvaltio on ensin esittänyt säädetyn ajan kuluessa Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vastaanottopyynnön ja pyynnön saanut jäsenvaltio on (myöhemmissä) selvityksissä osoittautunut Dublin III -asetuksen III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi?
- 2) Voiko pyynnön saanut – ja Dublin III -asetuksen III luvussa esitettyjen perusteiden nojalla vastuussa oleva – jäsenvaltio vastata pätevästi Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaiseen vastaanottopyyntöön myöntävästi vielä sen jälkeen, kun Dublin III -asetuksen 22 artiklan 7 kohdassa määritetty vastausaika on jo päättynyt ja pyynnön saanut jäsenvaltio on jo aiemmin vastannut säädetyn määräajan kuluessa vastaanottopyyntöön kieltävästi?

⁽¹⁾ Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2.9.2003 annettu komission asetusta (EY) N:o 1560/2003 (EUVL 2003, L 222, s. 3).

⁽²⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 24.11.2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Asia C-659/17)

(2018/C 052/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Vastapuoli: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan komission 11.5.1999 tekemää päätöstä 2000/128/EY⁽¹⁾ sovellettava myös sellaisiin työnantajiin, jotka harjoittavat julkista paikallisliikennetoimintaa – pääosiltaan järjestelmässä, joka ei perustu kilpailuun tarjotun palvelun yksinoikeudellisen luonteen vuoksi – ja jotka ovat koulutus- ja työsopimusten perusteella saaneet sosiaaliturvamaksu-
lennuksia vuonna 1990 säädetyn lain nro 407 voimaantulosta alkaen eli käsiteltävässä asiassa toukokuusta 1997
toukokuuhun 2001 ulottuvana ajanjaksona?

⁽¹⁾ Työllisyyden edistämiseen tähtäävistä Italian tukitoimenpiteistä 11.5.1999 annettu komission päätös 2000/128/EY (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1364) (EYVL 2000, L 42, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Cagliari (Italia) on esittänyt 24.11.2017 – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari ym.

(Asia C-667/17)

(2018/C 052/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Commissione tributaria provinciale di Cagliari

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Francesca Cadeddu

Vastapuolet: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna ja Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 11.7.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾ 80 artiklaa ja saman asetuksen 2 artiklan 4 alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä 22.12.1986 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 917 50 §:n 1 momentin c kohdan kaltaiselle säännökselle, jonka mukaan työsuhteesta saatavaan palkkaan rinnastetaan "c) minkä tahansa tahon stipendin tai apurahana, palkintona tai avustuksena opiskelua tai ammatillista koulutusta varten maksamat määrät, ellei tuensaaja ole työsuhteessa tuen maksavaan tahoon", kun kyseiset määrät ovat näin ollen luonnollisten henkilöiden yleisen tuloveron (IRPEF) alaisia silloinkin, kun stipendi maksetaan Euroopan rakennerahastoista?

⁽¹⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006 (EUVL 2006, L 210, s. 25).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 28.11.2017 – Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-672/17)

(2018/C 052/32)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko verotuksen neutraalisuuden periaate ja 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 90 artikla esteenä arvonlisäverosta annetun Portugalin lain 78 §:n 11 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jota tulkitaan siten, ettei arvonlisäveron oikaiseminen ole sallittua maksun jäädessä suorittamatta, ennen kuin veron kumoamisesta on ilmoitettu verovelvolliselle tavarain tai palvelun ostajalle alun perin suoritettua vähennyksen oikaisemiseksi?

- 2) Jos vastaus on myöntävä, ovatko verotuksen neutraalisuuden periaate ja neuvoston direktiivin 2006/112/EY 90 artikla esteenä arvonlisäverosta annetun Portugalin lain 78 §:n 11 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jota tulkitaan siten, ettei veron oikaiseminen ole sallittua maksun jäädessä suorittamatta, kun veron kumoamisesta ei ole ilmoitettu verovelvolliselle tavarán tai palvelun ostajalle arvonlisäverosta annetun lain 98 §:n 2 momentissa säädetyssä veron vähentämisen määräajassa?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.11.2017 – Ministero della Salute v. Hannes Preindl

(Asia C-675/17)

(2018/C 052/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ministero della Salute

Vastapuoli: Hannes Preindl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Velvoitetaanko direktiivin (¹) 21, 22 ja 24 artiklassa jäsenvaltio, jossa on voimassa koulutuksen kokopäiväisyyttä koskeva velvollisuus ja siihen liittyvä kielto ilmoittautua samanaikaisesti opiskelijaksi kahteen koulutusohjelmaan, tunnustamaan automaattisesti muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka tästä poiketen on saatu kotijäsenvaltiossa samanaikaisesti tai osittain päällekkäisinä ajanjaksoina?
- 2) Jos vastaus on myöntävä, voidaanko direktiivin 22 artiklan a alakohtaa ja 21 artiklaa tulkita siten, että sen jäsenvaltion viranomainen, jolta tunnustamista haetaan, voi kuitenkin tarkistaa, että kyseinen koulutus ei ole kokonaiskestoaltaan lyhyempi eikä tasoltaan alhaisempi ja laadultaan heikompi kuin täysipäiväinen koulutus?

(¹) Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (EUVL 2005, L 255, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) on esittänyt 6.12.2017 – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV

(Asia C-683/17)

(2018/C 052/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cofemel – Sociedade de Vestuário SA

Vastapuoli: G-Star Raw CV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin tuomioistuimen direktiivin 2001/29/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdalle antama tulkinta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, tässä tapauksessa Portugalin tekijänoikeuksista ja lähioikeuksista annetun lain (Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos, jäljempänä CDADC) 2 §:n 1 momentin i kohdalle, jonka mukaan tekijänoikeuksien suoja koskee soveltavan taiteen teoksia, malleja tai teollisen muotoilun tuloksena syntyneitä teoksia, jotka antavat käytännöllisestä käyttötarkoituksestaan riippumatta esteettiseltä kannalta katsottuna erityisen, omaleimaisen visuaalisen vaikutelman ja joiden omaperäisyys on keskeinen suojan myöntämisen edellytys tekijänoikeuksien alalla?
- 2) Onko unionin tuomioistuimen direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan a alakohdalle antama tulkinta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, tässä tapauksessa CDADC:n 2 §:n 1 momentin i kohdalle, jossa myönnetään tekijänoikeuksien suoja soveltavan taiteen teoksille, malleille tai teollisen muotoilun tuloksena syntyneille teoksille, jos ne erityisen tiukan taiteellista luonnetta koskevan arvioinnin perusteella sekä kulttuuripiireissä ja -instituutioissa vallitsevat käsitykset huomioon ottaen ovat niin ansiokkaita, että niitä voidaan pitää "taiteellisina luomuksina" tai "taideteoksina"?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – Unkari v. komissio

(Asia T-505/15) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot — Asetukset (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 73/2009 ja (EY) N:o 1122/2009 — Unkarille aiheutuneet menot — Täydentävät ehdot — Lakisääteisten hoitovaatimusten tarkastaminen — Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien vaatimusten valvonta — Kiinteämääräiset ja kertaluonteiset oikaisut — Rahastoon kohdistuva riski)

(2018/C 052/35)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Unkari (asiamiehet: M. Fehér, G. Koós, Z. Bíró-Tóth ja E. Tóth)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka ja A. Sauka)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota osittain Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1119 (EUVL 2015, L 182, s. 39) siltä osin kuin tällä päätöksellä tehdään tietyt kiinteämääräiset ja kertaluonteiset oikaisut Unkarin osalta.

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1110 kumotaan siltä osin kuin siinä tehtävä rahoituskorjaus perustuu noudattamatta jättämiseen, joka liittyy Unkarin sen varmistamiseksi suorittamiin tarkastuksiin, että maatilat noudattavat vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY 4 ja 5 artiklasta johtuvia velvoitteita yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 73/2009 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1122/2009 nähden.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Unkari ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – bet365 Group v. EUIPO – Hansen (BET 365)(Asia T-304/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki BET 365 — Ehdoton hylkäysperuste — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Näyttö — Tavaramerkin käyttö useisiin tarkoituksiin — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta ja 52 artiklan 2 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 3 kohta ja 59 artiklan 2 kohta))

(2018/C 052/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: S. Malynicz, QC, R. Black, solicitor, ja J. Bickle, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Robert Hansen (München, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Pütz-Poulalion)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.3.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 3243/2014-5), joka koskee osapuolten Hansen ja bet365 Group välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 21.3.2016 tekemä päätös (asia R 3243/2014-5) kumotaan siltä osin kuin se koskee EU-tavaramerkin BET 365 rekisteröinnissä lueteltuja luokkaan 41 kuuluvia palveluja.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – PB v. komissio(Asia T-609/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Lääkärit Luxemburgin työterveysyksikköön — Hakijaa ei hyväksytty arviointikeskuksessa järjestettäviin kokeisiin — Toisen kielen valintamahdollisuuksien rajaaminen vain joihinkin unionin virallisiin kieliin — Lainvastaisuusväite — Ilmeinen arviointivirhe — Vastuu — Henkinen kärsimys)

(2018/C 052/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PB (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan yhtäältä kumoamaan kilpailun EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lääkärit Luxemburgin ja Ispran työterveysyksiköihin (ala: Lääkärit Luxemburgiin) valintalautakunnan 28.9.2015 tekemä päätös, jossa kantajaa ei hyväksytty Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) arviointikeskuksessa järjestettyihin valintakokeisiin, ja toisaalta vaaditaan korvausta vahingosta, jota kantaja väittää kärsineensä

Tuomiolauselma

- 1) Kilpailun EPSO/AD/309/15 (AD11) – Lääkärit Luxemburgin ja Ispran työterveysyksiköihin (ala: Lääkärit Luxemburgiin) valintalautakunnan 28.9.2015 antama päätös, jossa se kieltäytyi hyväksymästä PB:tä Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) arviointikeskuksessa järjestettyihin valintakokeisiin, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 10.10.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-39/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – N & C Franchise v. EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses)

(Asia T-792/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin OJO sunglasses rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki oio — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 052/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: N & C Franchise Ltd (Nikosia, Kypros) (edustajat: asianajajat C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia ja A. Vasilogamvrou)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Eschenbach Optik GmbH (Nürnberg, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 9.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 32/2016-5), joka koskee osapuolten Eschenbach Optik ja N & C Franchise välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

2) *N & C Franchise Ltd* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2017 – RL v. Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia T-21/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2015 ylennyskierros — Päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD 10 1.7.2015 lähtien — Toimielinten välinen siirto — Pro rata temporis -järjestelmä — Ansioiden vertailu — Henkilöstösääntöjen 45 artikla — Vastuu)

(2018/C 052/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: RL (edustajat: asianajajat C. Bernard-Glanz ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: J. Inghelram ja V. Hanley-Emilsson)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä kumota 11.5.2015 tehty Euroopan unionin tuomioistuimen päätös, jossa kieltäydttiin ylentämisestä kantajaa 1.7.2015 lähtien, ja toisaalta myöntää korvaus kantajalle väitetysti aiheutuneesta vahingosta

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) RL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2017 – Durazzo v. EUH

(Asia T-559/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2014 ylennyskierros — Toimi, joka ei ole virkamiehelle vastainen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Päätös olla ylentämättä kantajaa — Henkilöstösääntöjen 43 artikla ja 45 artiklan 1 kohta — Ansioiden vertailu — Arviointikertomusten huomioon ottaminen ylennystä varten — Yksinomaan kirjalliset arvioinnit — Ei ole menetelmää, joka mahdollistaisi arviointikertomusten vertailtavuuden ylennystä varten — Selvästi hyväksyttävä kanne)

(2018/C 052/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Giacomo Durazzo (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: aluksi S. Marquardt ja M. Silva, sitten S. Marquardt, avustajinaan asianajajat M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire ja S. Moya Izquierdo)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että kumotaan kolme EUH:n antamaa toimea eli ensiksi 11.7.2014 päivätty ylennystä koskeva ehdotus siltä osin kuin se koskee palkkaluokkaa AD 13, toiseksi 29.10.2014 tehty päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD 13 vuoden 2014 ylennyskierroksella, ja kolmanneksi 28.5.2015 tehty päätös tästä ylennyksen epäämisestä tehdyn valituksen hylkäämisestä.

Määräysosa

- 1) Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) 29.10.2014 tekemä päätös olla ylentämättä Giacomo Durazzo palkkaluokkaan AD13 vuoden 2014 ylennyskierroksella kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EUH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 302, 14.9.2015 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-101/15, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – PGNiG Supply & Trading v. komissio

(Asia T-849/16) (¹)

(Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 052/41)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Jeżewski)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan niiden direktiivin 2003/55/EY nojalla vahvistettujen edellytysten, joiden mukaisesti OPAL-kaasuputki vapautetaan kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevien sääntöjen soveltamisesta, uudelleentarkastelusta 28.10.2016 tehdyn komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamista

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) PGNiG Supply & Trading GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelyyn liittyvät oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 4) Saksan liittotasavalta vastaa välitoimimenettelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

- 5) PGNiG Supply & Trading, Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG ja Gazprom Eksport LLC vastaavat väliintulohakemuksiin liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2017 – Techniplan v. komissio

(Asia T-853/16) (¹)

(Laiminlyöntikanne — Komission kannanotto — Vahingonkorvauskanne — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Toimimisvelvollisuutta koskevaa määräystä koskeva vaatimus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Toimivallan selvä puuttuminen)

(2018/C 052/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Techniplan Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat R. Giuffrida ja A. Bonavita)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Aresu)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 265 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamisesta, että komissio on lainvastaisesti jättänyt toimimatta kantajaa kohtaan, ja toisaalta vaatimus SEUT 266 artiklan mukaisen toimimisvelvollisuuden määrittämisestä ja rahasumman maksamisesta vahingonkorvauksena ”kultakin päivältä, jolla täytäntöönpano viivästyy”.

Määräysosa

1) Kanne hylätään.

2) Techniplan Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.12.2017 – Le Pen v. parlamentti

(Asia T-284/17) (¹)

(Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne — Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin jäsen — Erioikeudet ja vapaudet — Päätös parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä — Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen — Lausunnon antamisen osittainen raukeaminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2018/C 052/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint-Cloud, Ranska) (edustajat: aluksi asianajaja M. Ceccaldi, sitten asianajaja R. Bosselut)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Dean ja S. Alonso de León)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus parlamentin 2.3.2017 kantajan parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä tekemän päätöksen P8_TA(2017)0056 kumoamisesta ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus kantajalle aiheutuneeksi väitetyn vahingon korvaamisesta.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen parlamentin 2.3.2017 Marion Anne Perrine Le Penin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä tekemän päätöksen P8_TA(2017)0056 kumoamisesta raukeaa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Rogesa v. komissio

(Asia T-475/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Asiakirjat, jotka liittyvät pellettien ja sintratun malmin sekoitusta tuottavaan laitokseen — Asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden implisiittinen epääminen — Ennen kanteen nostamista tehty nimenomainen päätös — Vaatimus lausunnon antamisen raukeamisesta — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2018/C 052/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Altenschmidt ja A. Sitzler)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: H. Krämer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että kumotaan ensisijaisesti komission implisiittinen päätös 20.6.2017 ja toissijaisesti komission 11.7.2017 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua 2.11.2009 päivättyyn asiakirjaan Ares (2017) 1684109 ja 29.11.2009 päivättyyn asiakirjaan Ares (2017) 1685639.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 25.9.2017.

Kanne 22.11.2017 – Comprojecto-Projetos e Construções ym. v. EKP

(Asia T-768/17)

(2018/C 052/45)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantajat: Comprojecto-Projetos e Construções, L.^{da} (Lissabon, Portugali), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon) ja Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (edustaja: asianajaja M.A. Ribeiro)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaativukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaiset toimet, erityisesti

i) vastaajan päätöksen olla toimimatta

ii) vastaajan päätöksen olla aloittamatta seuraamusmenettelyä

iii) Banco de Portugalin johtajan ja muiden ”virkamiesten” päätöksen, jossa lausuttiin 26.6.2013 ja 22.4.2015 välisenä aikana esitetyistä huomautuksista ja vaatimuksista

— samoista syistä lausumaan siten, että

i) kantajilla on mahdollisuus saada EKP:tä ym. vastaan esitettyä korvausvaatimusta koskeva tuomioistuimen kanta muuttumaan

ii) kantajilla on mahdollisuus esittää Portugalin valtiolle takaisinsaantivaatimus

iii) voidaan arvioida, oliko jäsenvaltiolla/valtiovarainministeriöllä/verohallinnolla syitä olla ryhtymättä toimiin vaatimuksen seurauksena

iv) voidaan arvioida, oliko jäsenvaltiolla/valtiovarainministeriöllä/verohallinnolla perusteltuja syitä olla ilmoittamatta asiasta OLAF:lle

— määräämään EKP siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin pitää kantajien vaatimuksia perusteltuina, SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan nojalla maksamaan 4 582 825,80 euron määrän lainmukaisen koron perusteella tosiasialliseen maksamiseen saakka laskettuine viivästyskorkoineen sekä muut kulut ja korvaukset vahingoista, jotka ilmenevät toimenpiteiden suorittamisen jälkeen

— määräämään – kun otetaan huomioon SEUT 280 ja SEUT 299 artikla, jonka mukaan ”Euroopan keskuspankin säädös, jossa määrätään maksuvelvollisuus muulle kuin valtiolle, on täytäntöönpanokelpoinen” –, että vastaajan on velvoitettava Banco Comercial Português suorittamaan kyseiset määrät

— velvoitettava vastaaja kansallisen keskuspankin välityksellä vaatimaan Banco Comercial Portuguêsa suorittamaan edellä mainitut määrät ”välittömästi” kantajien tileille, kun otetaan huomioon, että kansallinen keskuspankki on direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sekä direktiivin 2007/64/EY 81 artiklan 1 kohdassa ja 83 artiklan 1 kohdassa ja Portugalin lain 317/2009 96 §:n, joka koskee liitännäis-seuraamuksia, 1 momentin b kohdassa tarkoitettu hallintoviranomainen, ”jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti”

— määräämään vastaaja

i) velvoittamaan kansallinen keskuspankki vaatimaan Banco Comercial Portuguêsia esittämään edellä mainitut seikat ja – ellei luottolaitos esitä niitä siihen sovellettavan lain 13 §:n 2 momentin mukaisesti – määräämään luottolaitos suorittamaan kyseessä olevat määrät ”välittömästi” kantajien tileille

ii) varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 47 artiklan 2 kohdan ja 49 artiklan 1 kohdan noudattaminen tai tehtävä Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen N:o 2532/98 3 artiklassa säädetyn mukaisesti päätös ”siitä, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely” ja velvoitettava Banco de Portugal ryhtymään toimenpiteisiin, kun otetaan huomioon se, että luottolaitos saattaa joutua suorittamaan korvaukset kantajille ”välittömästi”

- saattamaan asia siinä tapauksessa, ettei se kuulu SEUT 256 artiklan 1 kohdan perusteella unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan, SEUT 271 artiklan d kohdan nojalla unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi, jos kansallinen keskuspankki ei myönnä jättäneensä ”täyttämättä sille perussopimusten mukaan kuuluvan velvollisuuden”, jonka seurauksena sen on ”toteutettava tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet”
- ehdottamaan siinä tapauksessa, että asia ei kuulu unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan ja unionin tuomioistuin pitää kantajien nostamaa kannetta perusteltuna, SEUT 264 artiklan nojalla unionin tuomioistuimelle kansallisen keskuspankin tekemän ja vastaajan vahvistaman päätöksen kumoamista ja esittämään tämän jälkeen – kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan c alakohdan, SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan 3 kohdan c alakohdan sisältö – perusteltu lausuntonsa
- määrättävä vastaaja velvoittamaan – tai velvoitettava itse – Portugalin valtio/valtiovarainministeriö/verohallinto ryhtymään toimenpiteisiin Banco de Portugalin toimista lausumiseksi
- velvoittamaan vastaaja saattamaan asia OLAF:n käsiteltäväksi
- unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan nojalla vaaditaan jo tässä vaiheessa oikeudenkäyntikulujen korvaamista myöhemmin täsmentyvine määrineen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan, SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 11 artiklan 3 kohdan mukaisen perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin.
- 2) Vaikka kyse ei ollut ”kassakaapin murtamisesta”, Euroopan keskuspankki tiesi – tai sen olisi pitänyt tietää –, että kyse oli finanssijärjestelmän käyttämisestä rahanpesussa, ja näin ollen luottolaitos tiesi, että kyse oli veropetoksesta tai veronkierrosta, joka saattoi vähentää tuloja unionin talousarviosta. Toimet olivat ”laittomia ja vahingoittivat unionin taloudellisia etuja” ja antoivat aiheen ”yleistä etua koskeville pakottaville syille”, jotka voivat ”[muodostaa] palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamisen oikeuttavan perustellun synn”.
- 3) Riippumatta tavasta, jolla yli 1 000 000 euroa varastettiin ”kassakaapista”, ”unionin taloudelliset edut”, erityisesti tulot, joihin ”Euroopan unionin talousarvioon sekä toimielinten, elinten ja laitosten talousarvioiden sisältyvät tulot, menot ja varat sekä niiden hallinnoimat ja valvomat talousarviot” perustuvat, vähenivät, joten kyse on myös ”väärinkäytöksistä”, joilla tarkoitetaan jokaista ”yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkomis[ta], joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko yhteisöjen yleiselle talousarviolle tai yhteisöjen hoidossa oleville talousarvioille, joko suoraan yhteisöjen puolesta kannettujen omien varojen vähenemisen tai lakkaamisen taikka perusteettoman menon takia”.
- 4) Jos luottolaitos, jäsenvaltio/kansallinen keskuspankki, Euroopan keskuspankki tai jäsenvaltio/valtiovarainministeriö/verohallinto ovat tietoisia tällaisista väärinkäytöksistä ja menettelyistä ja sallivat ne tai ovat puuttumatta niihin, ne kannustavat SEUT 310 artiklan 5 ja 6 kohdan, SEUT 325 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan rikkomiseen, kun ne myöntävät, että kyseessä oleva luottolaitos toteuttaa toimenpiteitä, jotka merkitsevät asetuksen N:o 2988/95⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdan vastaisuutensa vuoksi ”väärinkäytöksiä”.
- 5) Päätöksessä, jolla vastaaja hylkäsi vaatimuksen, jolla sitä vaadittiin ryhtymään toimenpiteisiin, todettiin muun muassa,
 - i) että asiasta ei ilmoiteta OLAF:lle
 - ii) että luottolaitos Banco Comercial Portuguêsia vastaan ei aloiteta seuraamusmenettelyä
 - iii) että Banco Comercial Portuguêsia ym. vastaan 1.1.2010 nostetun korvauskanteen seurauksena annettava ratkaisu viivästyy
 - iv) että Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluvaa Banco de Portugalia ei ole tuomittu 27.10.2015 aloitetussa hallintolainkäyttömenettelyssä, joka on vireillä Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintrassa, joka ei ole vielä antanut ratkaisuaan.

- 6) Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluva Banco de Portugal on laiminlyönyt puolueettomuusvelvollisuutensa, ylittänyt toimivaltansa ja tehnyt olennaisen menettelyvirheen.

- (¹) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL 2005, L 149, s. 22).
- (²) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL 1995, L 312, s. 1).

Kanne 29.11.2017 – US v. EKP

(Asia T-780/17)

(2018/C 052/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: US (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että tämä kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja on perusteltu

ja tämän seurauksena

- kumoaa vuoden 2016 arviointikertomuksen (joka kattaa 1.9.2015 ja 1.9.2016 välisen ajanjakson) ja vuoden 2016 Annual salary and bonus review'stä (ASBR) 15.9.2016 tehdyn päätöksen, jotka annettiin kantajalle tiedoksi 30.11.2016 ja 9.1.2017
- kumoaa EKP:n 3.5.2017 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 15.2.2017 ja 9.3.2017 esittämät vaatimukset hallinnollisesta uudelleentarkastelusta
- kumoaa EKP:n 12.9.2017 tekemän päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 19.9.2017 ja jolla hylättiin tämän viimeksi mainitun 7.7.2017 tekemä valitus
- myöntää korvausta aiheutuneesta vahingosta
- velvoittaa vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, jotka koskevat vaatimusta kumota vuoden 2016 arviointikertomus.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin siltä osin kuin kantajasta laaditussa arviointikertomuksessa vain esitetään yleistä, samaa asiaa toistavaa ja ympäröivää kritiikkiä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaista arviointikertomusta rasittavaan ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön, kantajaan kohdistuneeseen kiusaamiseen, huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu vastaajan riidanalaisen kertomuksen laatimisen yhteydessä tekemään menettelyvirheeseen.

Kantaja vetoaa lisäksi kanneperusteeseen, joka perustuu palkkojen ja lisien vuotuista tarkistusta koskevien suuntaviivojen lainvastaisuuteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen vuoden 2016 tarkistusta koskevan päätöksen osalta.

Kanne 5.12.2017 – Bruel v. komissio ja EUH

(Asia T-793/17)

(2018/C 052/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Damiel Bruel (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja H. Hansen)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan, että se on perusteltu

ja sen seurauksena

— kumoamaan päiväämättömän ja sähköisesti 25.9.2017 allekirjoitetun päätöksen, jonka otsikko on ”Pyyntö pääasiantuntijan nro 2 korvaamisesta” ”Hankkeen talous- ja sopimushallinnossa”

— toteamaan, että kantajalle on korvattava kokonaisuudessaan hänelle siitä aiheutunut aiheellinen vahinko ja henkinen kärsimys, että asiassa on ilmeisesti loukattu oikeutta hyvään hallintoon kun siinä on annettu päiväämätön ja sähköisesti 25.9.2017 allekirjoitettu päätös, jonka otsikko on ”Pyyntö pääasiantuntijan nro 2 korvaamisesta” ”Hankkeen talous- ja sopimushallinnossa”

— velvoittamaan vastaajat yhteisvastuullisesti, muussa tapauksessa in solidum tai ainakin jokainen kaikkien puolesta maksamaan kantajalle 152 250,00 euroa aineellisesta vahingosta ja 25 000,00 euroa henkisestä kärsimyksestä

ja joka tapauksessa

— velvoittamaan vastaajat korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut

— määräämään, että kantajalla säilyy oikeus toteuttaa myöhemmin kaikki muut asiaa koskevat oikeudet, vaatimukset, perusteet ja oikeudenkäyntitoimenpiteet

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen. Kanneperuste jakaantuu kolmeen osaan.

- 1) Ensimmäinen osa: Oikeutta tulla kuulluksi on loukattu siksi, että kantaja ei voinut esittää näkökantaansa häntä vastaan esitetyistä moitteista ennen riidanalaisen päätöksen antamista
 - 2) Toinen osa: Oikeutta saada tutustua asiakirjoihin on loukattu siksi, että kantaja ei ole saanut tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin sitä koskevista pyynnöistä huolimatta
 - 3) Kolmas osa: Perusteluvollisuuden loukkaaminen siksi, että kantaja ei pysty riidanalaiseen päätökseen sisältyvien perusteluiden perusteella käsittämään, mistä häntä moititaan
-

Kanne 11.12.2017 – BASF v. ECHA**(Asia T-805/17)**

(2018/C 052/48)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Cana, E. Mullier ja H. Widemann sekä D. Abrahams, barrister)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston 2.10.2017 tekemän päätöksen DSH-30-3-D-0122-2017, jolla on myönnetty lupa liittyä tietojen yhteistoimitukseen seuraavan aineen osalta: dinatrium 4,4'-bis[(4-anilino-6-morfolino-1,3,5-triatsiini-2-yyli)amino]stilbeeni-2,2'-disulfonaatti (EC No. 240-245-2)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan kemikaalivirasto (jäljempänä virasto) on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen jättäessään huomiotta merkityksellisiä tosiseikkoja riidanalaisen päätöksen perusteissa
 - Kantaja väittää, että virasto, joka on kokonaan jättänyt huomiotta osapuolten ennen vuotta 2017 toteuttamat yritykset, on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja, mikä on hyvän hallinnon periaatteen vastaista ja rasittaa riidanalaista päätöstä niin, että päätös on kumottava.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että virasto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, kun se ei ole arvioinut kaikkia merkityksellisiä tosiseikkoja ja olosuhteita katsoessaan, että vaatimusten esittäjä oli toteuttanut enemmän yrityksiä kuin kantaja, ja jättäessään huomiotta REACH-asetuksen ⁽¹⁾ 25 artiklan.
 - Kantaja väittää, että virasto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen jättäessään huomiotta kaikki sen tilanteen merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet, jota riidanalaisella päätöksellä on tarkoitus säännellä, kun se on katsonut, että vaatimusten esittäjä oli toteuttanut enemmän yrityksiä kuin kantaja ja kun se ei ole ottanut huomioon kantajan huolta vaatimusten esittäjän selkärankaisilla tekemien testien päällekkäisyydestä, joka on REACH-asetuksen 25 artiklan vastaista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että virasto on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta asettaessaan kantajan asemaan, jota ei voida hyväksyä oikeusvarmuuden kannalta siltä osin kuin on kyse vaatimusten esittäjän mahdollisuudesta käyttää kantajan tietoja ja vaatimusten esittäjän tietojen laadusta ja sääntöjenmukaisuudesta.
 - Kantaja katsoo, että virasto on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta tehdessään riidanalaisen päätöksen, koska päätöksessä ei rajoiteta pääsyä kantajan yhteistoimitusta koskeviin tietoihin, vaikka vaatimusten esittäjä rekisteröityy jättäytymällä pois yhteistoimituksesta (full opt-out), ja koska virasto ei käsitellyt full opt-out –asiakirjaa koskevia kysymyksiä (selkärankaisilla tehtävien testien päällekkäisyys). Tämän vuoksi kantaja on oikeudellisesti epävarmassa tilanteessa siltä osin kuin on kyse sen oikeuksien puolustamisesta, sillä vaatimusten esittäjälle myönnettyjen oikeuksien soveltamisala ja laajuus ovat epäselviä.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että virasto ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, kun se ei ole selittänyt, miksi se ei pitänyt mitään ennen vuotta 2017 toteutettua viestintää merkityksellisenä
- Virasto on tehnyt riidanalaisen päätöksen tukeutumalla murto-osaan osapuolten välillä käydyistä neuvotteluista ja on rajoittanut mielivaltaisesti arviointinsa muuttamaan osapuolten väliseen yhteydenpitoon tammikuusta 2017 alkaen. Kantaja oli toimittanut tiedot kaikesta asiaan liittyvästä kantajan ja vaatimusten esittäjän välisestä viestinnästä korostaen sitä, miksi tämä viestintä oli merkityksellinen. Vaikka kantaja oli tuonut esiin viestinnän tärkeyden, virasto ei ilmoittanut mitään syytä siihen, miksi se jätti huomiotta – ja itse asiassa sivuutti täysin – kantajan ja SSS:n ennen tammikuuta 2017 tapahtuneen yhteydenpidon.

(¹) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) 18.12.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1).

Kanne 11.12.2017 – BASF ja REACH & colours v. ECHA

(Asia T-806/17)

(2018/C 052/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksa) ja REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Budapest, Unkari) (edustajat: asianajajat R. Cana, E. Mullier ja H. Widemann sekä D. Abrahams, barrister)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston 2.10.2017 tekemän päätöksen DSH-30-3-D-0122-2017, jolla on myönnetty lupa liittyä tietojen yhteistoimitukseen seuraavan aineen osalta: heksanatrium 2,2'vinyleenibis [(3-sulfonaatti-4,1-fenyleeni)imino [6-(dietyyliamino) -1,3,5-triasiini-4,2-diyyli]imino]] bis(bentseeni-1,4-disulfonaatti) (EC No. 255-217-5);
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan kemikaalivirasto (jäljempänä virasto) on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen jättäessään huomiotta merkityksellisiä tosiseikkoja riidanalaisen päätöksen perusteissa
- Kantajat väittävät, että virasto, joka on kokonaan jättänyt huomiotta osapuolten ennen vuotta 2017 toteuttamat yritykset ja arvioinut virheellisesti ensimmäisen kantajan henkilöllisyyden ja päivämäärän, jona vastaus viraston tietopyyntöön on annettu, on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja, mikä on hyvän hallinnon periaatteen vastaista ja rasittaa riidanalaisista päätöistä niin, että päätös on kumottava.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että virasto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, kun se ei ole arvioinut kaikkia merkityksellisiä tosiseikkoja ja olosuhteita katsoessaan, että vaatimusten esittäjä oli toteuttanut enemmän yrityksiä kuin kantajat, ja jättäessään huomiotta REACH-asetuksen (¹) 25 artiklan.
- Kantajat väittävät, että virasto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen jättäessään huomiotta kaikki sen tilanteen merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet, jota riidanalaisella päätöksellä on tarkoitus säännellä, kun se on katsonut, että vaatimusten esittäjä oli toteuttanut enemmän yrityksiä kuin kantajat ja kun se ei ole ottanut huomioon kantajien huolta vaatimusten esittäjän selkärankaisilla tekemien testien päällekkäisyydestä, joka on REACH-asetuksen 25 artiklan vastaista.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että virasto on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta asettaessaan kantajat asemaan, jota ei voida hyväksyä oikeusvarmuuden kannalta siltä osin kuin on kyse vaatimusten esittäjän mahdollisuudesta käyttää kantajien tietoja ja vaatimusten esittäjän tietojen laadusta ja sääntöjenmukaisuudesta.
- Kantajat katsovat, että virasto on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta tehdessään riidanalaisen päätöksen, koska päätöksessä ei rajoiteta pääsyä kantajien yhteistoimitusta koskeviin tietoihin, vaikka vaatimusten esittäjä rekisteröityy jättäytymällä pois yhteistoimituksesta (full opt-out), ja koska virasto ei käsitellyt full opt-out –asiakirjaa koskevia kysymyksiä (selkärankaisilla tehtävien testien päällekkäisyys). Tämän vuoksi kantajat ovat oikeudellisesti epävarmassa tilanteessa siltä osin kuin on kyse sen oikeuksien puolustamisesta, sillä vaatimusten esittäjälle myönnettyjen oikeuksien soveltamisala ja laajuus ovat epäselviä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että virasto ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, kun se ei ole selittänyt, miksi se ei pitänyt mitään ennen vuotta 2017 toteutettua viestintää merkityksellisenä
- Virasto on tehnyt riidanalaisen päätöksen tukeutumalla murto-osaan osapuolten välillä käydyistä neuvotteluista ja on rajoittanut mielivaltaisesti arviointinsa muutamaa osapuolten väliseen yhteydenpitoon tammikuusta 2017 alkaen. Kantajat olivat toimittaneet tiedot kaikesta asiaan liittyvästä kantajien ja vaatimusten esittäjän välisestä viestinnästä korostaen sitä, miksi tämä viestintä oli merkityksellinen. Vaikka kantajat olivat tuoneet esiin viestinnän tärkeyden, virasto ei ilmoittanut mitään syytä siihen, miksi se jätti huomiotta – ja itse asiassa sivuutti täysin – kantajien ja SSS:n ennen tammikuuta 2017 tapahtuneen yhteydenpidon.

(¹) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) 18.12.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1).

Kanne 12.12.2017 – Classic Media v. EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Asia T-811/17)

(2018/C 052/50)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Classic Media AG (Zug, Sveitsi) (edustaja: asianajaja A. Masberg)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä sanamerkin ”CLASSIC DRIVER” kansainvälinen rekisteröinti – Kansainvälinen rekisteröinti nro 1 108 587

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 3.10.2017 asiassa R 59/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— hylkää väitteen ja velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 15.12.2017 – Seco Belgium ja Vinçotte v. parlamentti

(Asia T-812/17)

(2018/C 052/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Seco Belgium (Bryssel, Belgia) ja Vinçotte (Vilvoorde, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Delvaux ja R. Simar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan tämän kumoamiskanteen tutkittavaksi;
- kumoamaan päätöksen, jonka tekoajankohtaa ei tunneta ja jolla Euroopan parlamentti ratkaisi hankintamenettelyn [06D20/2017/M005 – Euroopan parlamentin (Bryssel) kiinteistöhankintoihin, -hankkeisiin ja -töihin liittyvät tarkastustehtävät ja tekniset lausunnot (EUVL 2017/S 118-236114)] [toisen tarjoajan hyväksi];
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan hankintailmoitukseen 06D20/2017/M005 – Euroopan parlamentin (Bryssel) kiinteistöhankintoihin, -hankkeisiin ja -töihin liittyvät tarkastustehtävät ja tekniset lausunnot (EUVL 2017/S 118-236114)] liittyvien tarjouspyyntöasiakirjojen liitteessä ”Tekniset eritelmät” olevia 1.1, 1.2 ja 1.3 artikloita on rikottu, asiassa on tehty ilmeinen harkintavirhe, Euroopan unionin oikeuden yleisiä periaatteita ja huolellisuus- sekä tarkkuusperiaatteita ja yhdenvertaista kohtelua sekä avoimuusperiaatetta on loukattu ja muun muassa unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1) 113 artiklaan, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) 161 artiklaan perustuvaa perusteluvolvollisuutta sekä oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja kyseisen hankintamenettelyn ratkaisemista säänteleviä eräitä muita säännöksiä on rikottu.

Kanne 14.12.2017 – Nerantzaki v. komissio

(Asia T-813/17)

(2018/C 052/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Eleni Nerantzaki (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Korogiannakis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EPSO:n valintalautakunnan 7.3.2017 tekemän päätöksen, jolla kantajaa ei hyväksytty avoimen kilpailun EPSO/AD/331/16 seuraavaan vaiheeseen,
- kumoamaan nimittävän viranomaisen 14.9.2017 tekemän päätöksen Ares(2017)s. 4916702, jolla hylättiin kantajan valitus päätöksestä, jolla häntä ei hyväksytty avoimeen kilpailuun EPSO/AD/331/16, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut tästä kanteesta aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan kantajan ammattipätevyyttä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan kilpailuilmoitusta EPSO/AD/331/16 on rikottu.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklaa ja 90 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset.

Kanne 14.12.2017 – Lietuvos geležinkeliai v. komissio

(Asia T-814/17)

(2018/C 052/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Lietuvos geležinkeliai AB (Vilna, Liettua) (edustajat: asianajajat W. Deselaers, K. Apel ja P. Kirst)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kokonaan tai osittain SEUT 102 artiklan mukaisesta menettelystä asiassa AT.39813 – Baltic Rail – 2.10.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 6544 final 1, 2, 3 ja 4 artiklan ja/tai
- alentamaan kantajalle 2.10.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 6544 final 2 artiklalla määrättyjä sakkoja; ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 102 artiklaa on rikottu ja ilmeinen oikeudellinen virhe on tehty käyttämällä virheellistä oikeudellista kriteeriä väitetyä väärinkäytön arvioimiseksi. Kantajan mukaan väärinkäyttöä saattoi tapahtua vain, jos kilpailijoiden pääsy radalle oli keskeistä tai välttämätöntä, jotta nämä saattoivat kilpailla seuraavan portaan markkinoilla (mistä ei ole kyse).

2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 102 artiklaa on rikottu ja ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä on tehty. Kantaja väittää, ettei Luoteis-Liettuassa sijaitsevan Mažeikiain Latvian rajaan yhdistävän raideväylän poistaminen ”ei-keskeisenä infrastruktuurina” merkinnyt määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä tämän asian oikeudellisessa ja tosiasiallisessa asiayhteydessä edes komission soveltaman (virheellisen) oikeudellisen kriteerin perusteella.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 296 artiklaa ja asetuksen 1/2003 2 artiklaa on rikottu siltä osin kuin kantajan mukaan todisteet ovat puutteelliset ja perustelut puuttuvat.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa on rikottu ja ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä on tehty sakon määrää vahvistettaessa.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan asetuksen 1/2003 7 artiklaa on rikottu ja ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä on tehty määräämällä suhteettomasta korvaavasta toimenpiteestä (raideväylän uudelleen rakentaminen).

Kanne 12.12.2017 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Asia T-821/17)

(2018/C 052/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Vitromed GmbH (Jena, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Linß)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Vitromed Healthcare (Jaipur, Intia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosat ”VITROMED Germany” – Rekisteröintihakemus nro 14 459 903

Menettely EUIPO:ssa: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.9.2017 asiassa R 2402/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää väitteen kokonaisuudessaan
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne PVÄ – Carbon System Verwaltungs v. EUIPO (LIGHTBOUNCE)

(Asia T-825/17)

(2018/C 052/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Carbon System Verwaltungs GmbH (Marktheidenfeld, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Gilch ja L. Petri)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki "LIGHTBOUNCE" – Rekisteröintihakemus nro 15 152 028

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.10.2017 asiassa R 2301/2016/1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.10.2017 asiassa R 2301/2016/1 tekemän päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

Kanne 22.12.2017 – TeamBank v. EUIPO – Fio Systems (FYFO)

(Asia T-826/17)

(2018/C 052/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: TeamBank AG Nürnberg (Nürnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Terheggen ja H. Lindner)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Fio Systems AG (Leipzig, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki FYFO – Rekisteröintihakemus nro 14 589 261

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.11.2017 asiassa R 2337/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.11.2017 asiassa R 2337/2016-4 tekemän päätöksen luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 29.12.2017 – DRH Licensing & Managing v. EUIPO – Merck (Flexagil)

(Asia T-831/17)

(2018/C 052/57)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: DRH Licensing & Managing AG (Zürich, Sveitsi) (edustaja: asianajaja S. Salomonowitz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Merck KGaA (Darmstadt, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "Flexagil" – EU-tavaramerkki nro 7 301 237

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 17.10.2017 asiassa R 2043/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa valituslautakunnan 17.10.2017 tekemän päätöksen R 2043/2016-4 kokonaan
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä valitusmenettelystä R 2043/2016 aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.
 - Asetuksen N:o 2017/1001 18 on rikottu.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Airdata v. komissio**(Asia T-305/15) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2017 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Asia T-234/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 243, 4.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.12.2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. komissio**(Asia T-451/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 25.9.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI